

[Bolvig]

Under udvalgsarbejdet bør vi undersøge, om vi eventuelt kan finde en model, så tilbuddet også kan omfatte muligheden for at gå på deltidsarbejde.

Jeg forventer, at ministeren senere vil komme med forslag om forbud mod overarbejde. Det er unødvendigt, at mange må arbejde over, når ledige står klar til at gå i arbejde. I den offentlige sektor har vi jo set de gode beskæftigelsesresultater af at gennemføre afspadseringsordninger. Lignende aftaler må indføres på det private arbejdsmarked. I den forbindelse gentager jeg meget gerne det radikale venstres forslag om forbud mod akkordarbejde.

Forslaget om efterløn løser delvis ledighedsproblemerne for de ældre, og det samtidig fremsatte lovforslag nr. L 226 gør det muligt at forhindre, at et stigende antal tusinder falder for 26 ugers reglen. Folketinget kan ikke acceptere, at 11.000 langtidsledige glider ud af systemet til nytår. Ministerens forslag er derfor konstruktivt.

Det radikale venstre har gang på gang fremhævet, at kommunerne i langt højere grad end hidtil skal inddrages i arbejdsløshedsbekæmpelsen ud fra den sikre overbevisning, at man lokalt er bedst egnet til at iværksætte forskellige initiativer. Vi er glade for, at regeringen har indset dette, og at man nu for alvor inddrager lokalsamfundene i bestræbelserne.

De langtidsledige er i en uhyre vanskelig situation, og selv forbedrede beskæftigelsesmuligheder vil kun i ringe grad komme dem til gode. Derfor er det nødvendigt, at samfundet giver dem et jobtilbud, eventuelt knyttet sammen med genoptræningskurser, hvorved vi vil opnå, dels at folk undgår at falde ud af systemet, dels at bringe dem ud af en langtidsledigheds psykiske og sociale problemer, dels forhindrer, at en række medborgeres arbejdsevner går tabt. Samfundet vil da stå bedre rustet til at møde en forhåbentlig kommende opgangstids problemer.

Ministeren må være meget opmærksom på de store forskelle på kommunerne. Ledighedsprocenterne er vidt forskellige, og det samme er antallet af offentlige institutioner, der jo forventelig skal opsuge mange. I nogle kommuner er produktionsvirksomhederne koncentreret, mens der stort set ikke findes private arbejdspladser i andre. Den i bemærkningerne omtalte udligning af kommu-

nernes byrder som følge af ordningen bliver et uhyre vanskeligt puslespil.

Skal ministeren kritiseres for forslagene, må det være for, at de ikke er fremsat for længst; men dog bedre sent end aldrig. De to forslag er en håndsrækning til de ældre og til de langtidsledige. Tilbage står en ekstraordinær indsats for at få unge og kvinder i arbejde. Det radikale venstre håber, ministeren snart er i stand til at fremsætte effektivt virkende forslag herom.

Honoré (KrF):

Den væsentligste årsag til arbejdsløsheden i Danmark er det høje omkostningsniveau, fremfor alt de høje lønninger, og derfor er det afgørende middel til at bekæmpe ledigheden en stram og effektiv indkomspolitik. Alle andre ting er kun lapperier, der ikke løser de grundlæggende problemer, men selvfølgelig har lapperier også deres berettigelse.

Efterlønslovsforslaget er et meget interessant forslag. Kristeligt folkeparti vil gerne være med til at hjælpe nedslidte, ældre, erhvervsaktive medborgere, når de ønsker at trække sig ud af de erhvervsaktives rækker og samtidig er villige til at acceptere en reduceret disponibel indkomst. Ministerens forslag går ud på, at A-kassemedlemmer fra det 60. år skal have ret til en sådan efterløn, der nedtrappes hver 2 $\frac{1}{2}$ år.

Kristeligt folkeparti er rede til at gøre noget for ældre, nedslidte erhvervsaktive. Kristeligt folkeparti nærer imidlertid betænkeligheder ved den form, ministeren her foreslår. Vi er betænkelige ved, at et socialt problem camoufleres som et arbejdsmarkedsspørgsmål; og et arbejdsmarkedsspørgsmål, der medfører meget større udgifter for især arbejdsgiverne, burde efter vores mening indtages i forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter og ikke blot trækkes ned over arbejdsmarkedet.

Lovforslaget indeholder en begunstiggelse af halvdelen af den samlede arbejdsstyrke mellem 60 og 67 år, idet man udelukker dem, der ikke er ledighedsforsikrede, de selvstændige erhvervsdrivende, medhjælpende hustruer samt tjenestemænd. Men hvorfor gør man det? Det gav fru Inge Fischer Møller en meget interessant begrundelse for, idet hun sagde, at udgifterne ville blive så store, hvis man skulle have alle med, at vi ingen efterløn vil-